

Jozef in Egypte.

VERHAAL

Na een lange reis komen de mannen met de kamelen in Egypte aan. De mannen verkopen Jozef aan een rijke man. Hij heet Potifar. Potifar is heel machtig. Hij werkt voor de farao. De farao is de baas van Egypte.

Jozef doet zijn werk voor Potifar heel goed. Het lijkt wel alsof alles lukt. Potifar is daar heel blij mee. Hij vraagt Jozef om voor alles in zijn huis te zorgen. Jozef wordt de baas van alle mensen die in het huis werken en hij mag ook op al het geld van Potifar passen. Jozef doet alles heel goed.

Potifar heeft een vrouw. Zij wordt verliefd op Jozef. Ze zegt: 'Kom eens even lekker bij mij in bed liggen. Dan kunnen we knuffelen.' 'Nee,' zegt Jozef, 'dat doe ik niet want jij bent de vrouw van Potifar, niet van mij. Dat is niet goed.'

Op een dag is iedereen weg, behalve Jozef en de vrouw van Potifar. Zij pakt hem beet bij zijn kleren en zegt: 'Kom bij mij liggen.' 'Nee,' zegt Jozef en hij rent weg maar de vrouw houdt zijn kleren vast. Jozef rent door maar het kleed van Jozef blijft in haar handen achter.

De vrouw begint te roepen: 'Help... help..., Jozef probeert met mij te vrijen.' De dienaren horen haar geroep. Dan komt Potifar thuis. Zijn vrouw vertelt dat Jozef met haar wilde vrijen en laat hem de kleren zien. Potifar gelooft haar en wordt zo boos. Hij sluit Jozef op in de gevangenis.

De mensen in de gevangenis werken iedere dag. Jozef ook en hij doet het goed. Hij is aardig tegen iedereen. Op een morgen brengt Jozef ontbijt naar twee mannen. 'Wat is er met jullie aan de hand, hebben jullie niet goed geslapen?' vraagt Jozef. De mannen vertellen dat ze heel raar hebben gedroomd. 'Wij snappen niets van onze droom,' zeggen ze. 'Was er maar iemand die ons kon vertellen wat onze dromen betekenen.'

'Alleen God weet echt alles,' zegt Jozef, 'maar misschien kan ik jullie helpen.' De ene man begint. Hij zorgde vroeger in het paleis voor de wijn van de Farao. Hij vertelde: 'Ik zag in mijn droom een druivenstruik, met drie takken vol mooie rijpe druiven. Ik had de beker van farao in mijn hand. Ik plukte druiven, maakte er wijn van en gaf deze aan de farao. 'Ik denk,' zei Jozef, 'dat de drie takken drie dagen zijn. Over drie dagen mag je uit de gevangenis. Dan mag je weer voor de wijn van de farao zorgen.' Alles gaat zoals Jozef heeft gezegd.

Zo gaan de jaren voorbij. Op een morgen komt de wijnschenker bij Farao. 'Goed geslapen?' vraagt hij. 'Nee, ik heb helemaal niet goed geslapen. Ik heb náár gedroomd. Niet een keer maar twee keer. En ik ben een beetje bang geworden. Ik wil dat alle geleerde mannen van het land bij me komen. Misschien kunnen zij vertellen wat mijn dromen betekenen. Maar niemand kan de farao vertellen wat zijn dromen betekenen.'

Ineens herinnert de wijnschenker zich dat Jozef zijn droom zo goed had uitgelegd. Hij zegt: 'Farao, ik ken iemand die uw dromen kan uitleggen.' En hij vertelt hem over Jozef.

Jozef woont nog steeds in de gevangenis. Op een morgen hoort hij: 'Jozef, opstaan! Je moet snel naar de farao. De farao heeft heel naar gedroomd. Hij is een beetje bang en er is niemand die zijn dromen kan uitleggen. De wijnschenker zei dat jij dat vast wel kan.'

HOUVAST OP SCHOOL

Jozef staat voor de farao. Hij zegt: 'De wijnschenker zegt dat jij dromen kunt uitleggen.' 'Ik kan het niet zelf,' zegt Jozef, 'God is de enige die alles weet. God helpt mij. Dus vertel me uw droom maar.'

De farao begint: 'Ik droomde dat ik bij de rivier de Nijl stond. Uit de rivier klommen zeven mooie vette koeien. Daarna klommen er nog zeven koeien uit de rivier. Maar deze koeien waren lelijk en mager. En die lelijke magere koeien aten zomaar de mooie vette koeien op. Maar ze werden niet dik. Ze bleven lelijk en mager. Ik schrok even wakker maar daarna viel ik weer in slaap en ik droomde verder. Ik zag zeven mooi dikke korenaren aan één stengel. Maar toen kwamen er zeven lelijke dunne korenaren en zij aten de mooie dikke op. Toen werd ik wakker en kon niet meer slapen. Het was zo naar.' De farao kijkt Jozef aan. 'Kun jij mij vertellen wat ze betekenen?'

'Ja hoor,' zei Jozef, 'dat kan ik.' 'Het zijn wel twee dromen maar het is er eigenlijk één. De zeven mooie vette koeien en de zeven mooie dikke aren betekenen zeven jaren waarin iedereen meer dan genoeg te eten heeft. De zeven lelijke magere koeien en de zeven lelijke dunne aren zijn ook zeven jaren, maar dat zijn jaren waarin iedereen honger heeft. God heeft u deze dromen gegeven. Zo kunt u zien wat er gaat gebeuren.'

De farao schrikt en zegt: 'Dat wil ik niet. Wat kan ik doen?'

Jozef denkt na en zegt: 'U moet in de zeven vette jaren heel veel voedsel verzamelen en dat bewaren voor de zeven magere jaren die daarna komen. U moet dus schuren bouwen.'

Jozef vertelt aan de farao hoe hij dat zou doen. Farao luistert goed naar Jozef. Hij zegt: 'Jij moet dat voor mij gaan doen. Dan komt het goed.'

Jozef zorgt ervoor dat er heel veel voedsel wordt verzameld. Jozef wordt een belangrijk man in Egypte. God heeft hem geholpen.